

Музика, що пішла

Коли вона плелася в коси,
чом, скрипко, відвернулася пріч?
Як музику пустила босу
в таку непевну, звабну ніч?

Ох, смиче, теж зорив куди ти?—
вже ж сивина спадає з пліч,—
як босу музику пустити
в таку непевну, звабну ніч?

Візьму собі землі окраєць,
піду по струнових стежках:
я й у росі її впізнаю,
що нотками збіжить з листка.

О мамо, тату, як питають,
куди ваш син подався з віч —
скажіть: він музику шукає,
то босою пішла у ніч.